

18. november 2012
MONIKA PERKMANN

Kui Monika profiil suhtlusvõrgustikus LinkedIn on õige, siis on ta töötanud Küberneetika Instituudis täpselt poole oma elust. Seda on ainult kaks aastat vähem kui pool Küberneetika Instituudi ajaloost ning kindlasti vähem kui pooled instituudi praegustest töötajatest mäletavad aega, millal Monika Küberisse tööle tuli.

Monikal olid Kübls edukaks teadlaskarjäärriks hülgavad geenid, tema isa Hanno Sillamaa oli omal ajal Eesti üks tippteadlasi. Miks ei saanud Monikast kõrgete teaduskraadide ja autasudega pärjatud teadlast, pole allkirjutanul täpselt teada, aga võibolla sai saatuslikuks just Monika hea haridus, mis oli aluse saanud tollasest Tallinna 7. Keskkoolist. Tema tööle asumine langes ajale, kui me olime avanemas Läänemaailma. Monika oma inglise keele oskuse tõttu pidi läbi lugema ning parandama suurema osa tarkvara osakonna teadustöödest, sest ta pole abipalujatele osanud kunagi ära öelda.

Kui üheksakümnendate alguses tekkis meie uute Euroopa partnerite hulgas buum külastada seda kauget ja imelikku maad ning hakati massiliselt konverentse, seminare ja koole korraldama, oli Monika jälle suhtlemisoskuse tõttu iga sammul vajalik. Nii sattus ta Eesti arvutiteaduse talvekoolide korraldustoimkonda, mille puhul jääb vahel tunne, et Monikata seda iga-aastast üritust ei toimukski. Ja lugematu hulk konverentse, mille juures on Monika olnud nn PRi meister, veebilehtede koostaja, külaliste vastuvõtja ja ärasaatja, nõ hea perenaine, kes annab sellistele üritustele näo.

Kindlasti oleks patt jätta nimetamata, et Monikal on kolm tütar, ta on hoolitsev vanaema ja ema oma pesamunast väikesele tütrele. Mõneti ootamatu on innukus, millega ta tegutseb koos Hannesega nende maakodus. Tundub, et Monika tunneb mõnu sellest, mis tal põlise linnatüdrukuna muidu puudu jääks – traditsioonilise suure maapere pereemaks olemist, loomi ja loodust ning kokkamist. Perele tehtud küpsetiste “ülejääke” saavad tihti maitsta ka töökaaslased.

Teine tähelepanek Monika “eraelu” kohta pole ehk nii ootamatu – ta avastas suhteliselt hiljuti enda jaoks hobi – koorilaulu, mis ilmselt talle suurt naudingut pakub. See ei üllata eriti, kuna ema poolt on Monika pärit tippmuusikute perest.

Öeldakse, et kes palju teeb, see ka palju jõuab. Kindlasti käib Monika kohta ka eesti vanasõna: “Kes on hea, see kiitust saab.”

Kollegide nimel õnne soovides,

Jaan Penjam